

stater, ud over sokkel- og fiskerirettigheder. Der tænkes her især på jurisdiktion og rettigheder, som følger af etableringen af eksklusive økonomiske zoner, f.eks. med hensyn til beskyttelse af havmiljøet. For Færøernes vedkommende findes lovhjemmel til at etablere en sådan zone i Lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner (Lovtidende A), men denne hjemmel er endnu ikke udnyttet.

I »Det særlige Område« mellem punkterne L og R fastlægges ingen fiskerigrænselinie, se bemærkningerne til art. 4.

Artikel 4

Heri defineres et område mellem punkterne L og R som »Det særlige Område«. Dette område er delt i sokkelmæssig henseende, men i andre henseender har begge parter ret til i hele området at udøve deres egen jurisdiktion og rettigheder, i overensstemmelse med de følgende artikler, 5, 6 og 7. Afgrænsningen af området fremgår af tabel C, og området er til illustration gengivet på kortskitse C til overenskomsten. Området, der er afgrænset af de af parterne hidtil hævdede fiskerigrænser, svarer således til den hidtidige, omstridte sydlige gråzone. Havområdet nord for Det særlige Område er færøsk fiskerizone, og området syd for dette område er britisk fiskerizone, jfr. bemærkningerne til Artikel 3.

Artikel 5

Bestemmelsen fastslår, at den fiskerimæssige situation, der hidtil har eksisteret i den omstridte gråzone, skal fortsætte uændret. Begge parter skal således i Det særlige Område anvende den fiskerilovgivning og de fiskeribestemmelser, som de fastsætter for egen fiskerizone. Færøerne bevarer herigennem ved en traktatfæstet ordning sine fiskerimuligheder i hele Det særlige Område. Parterne forpligter sig endvidere til som hidtil at afstå fra at udøve inspektion og kontrol over for den anden parts fiskerifartøjer og over for fartøjer fra andre lande, som af den anden part har fået licens til at fiske i Det særlige Område. Hvis fartøjer har licens fra begge parter, kan begge parter dog også udøve inspektion og kontrol. Parterne skal endelig afholde sig fra handlinger, der ville tilsidesætte eller krænke den anden parts fiskeri.

Artikel 6

I Det særlige Område vil begge parter udøve fiskerijurisdiktion i områder, hvor kun den anden part har sokkeljurisdiktion. Denne ordning indebærer risiko

for konflikt mellem den ene parts olieinteresser og den anden parts fiskeriinteresser. Der er især risiko for, at den ene parts olieudnyttelses- og efterforskningsaktiviteter skader havmiljøet eller forstyrrer den anden parts fiskeri, og bestemmelsen pålægger derfor parterne en række foranstaltninger og adfærdsbegrænsninger til sikring herimod.

Artikel 7

Heri fastslås, at ingen af parterne uden den anden parts indforståelse kan udøve anden jurisdiktion eller rettigheder i Det særlige Område end dem, som følger af kontinentalsokkel- eller fiskerijurisdiktion. Dette indebærer, at parterne ikke uden den andens indforståelse må etablere eksklusive økonomiske zoner, som omfatter Det særlige Område. Dette har bl.a. betydning for parternes adgang til at fastsætte regler med hensyn til beskyttelse af havmiljøet i Det særlige Område, og parterne forpligter sig til at samarbejde på sådanne områder, især vedrørende beskyttelse af havmiljøet.

Artikel 8

Hvis der opstår uenighed eller problemer i forbindelse med ordningen i Det særlige Område, som beskrevet i artiklerne 5, 6 og 7, kan hver af parterne kræve konsultationer herom, som i så fald skal afholdes senest 60 dage efter modtagelse af anmodningen.

Artikel 9

Bestemmelsen, der er indsat på grund af Storbritanniens medlemskab af EU, præciserer, at henvisningen i overenskomsten til »licens udstedt af den anden Part« for Storbritanniens vedkommende ikke alene omfatter licenser udstedt af Storbritannien, men også licenser udstedt af en anden EU-medlemsstat eller af Europakommissionen.

Artikel 10

For god ordens skyld præciseres her, at denne overenskomst ikke præjudicerer krav, som parterne måtte have uden for Området, dvs. uden for 200 sømil fra parternes respektive kyster. Såvel Færøerne/Danmark som Storbritannien opretholder krav på Færø/Rockall-plateauet uden for 200 sømil.

Artikel 11

Heri bestemmes, at overenskomsten træder i kraft, når parterne har meddelt hinanden, at deres interne procedurer er afsluttede.